

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: OT/106/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1416000230
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 09. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Grendárová
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2016:1416000230.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV, samosudkyňou JUDr. Jany Grendárovej, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 14.septembra 2016 v Bratislave

rozhodol:

obžalovaný D. E. Z. D. Q. Z. : F.. XX.XX.XXXX R. Q. Q., Q. T.-
Q. T., Z. O., H. T. T. H.-
U., T., R. Č.. X

uznáva sa za vinného, že
dňa 4.augusta 2016 v čase medzi 22.00 hod. a 22:45 hod. v Bratislave na ulici D. D. Č.. X na piatom poschodí bytového domu opakovane kopal do zavretých vchodových dverí s guľou zvonku na byte č. 511, v ktorom býva poškodený M. V., H. H. D. P. v snahe zabrániť vniknutiu držala dvere zvnútra, avšak aj napriek tomu sa obvinenému napokon podarilo dvere vykpnúť a vojsť do bytu, kde poškodenú D. P., ktorá ho opakovane vyzývala aby z bytu odišiel, udrel otvorenou dlaňou do tváre a odhodil ju bokom, pričom vzápätí aj napriek opakovaným výzvam poškodeného M. V. aby opustil byt, tohto opakovane udrel dlaňou zovretou v päšť do oblasti ľavého oka, pravej strany čela a nosa, na čo obvinený D. E. vzal do ruky umelohmotnú rúčku zmetáku a udrel ňou poškodeného M. V. do oblasti hlavy, pričom sa obvinený D. E. počas útoku obom poškodeným opakovane vyhrážal, že ich oboch pozabíja, čím vzbudil u oboch poškodených dôvodnú obavu o život a zdravie, u poškodeného M. V.O., F.. XX.XX.XXXX, Q. T. K. Č.. XX, H. T. D.. D. Č.. XX tiež zranenia tváre a zlomeninu nosa s práceneschopnosťou v trvaní 3-5 dní a u poškodenej D. P., F.. XX.XX.XXXX, Q. T. D.. D. Č.. XX, T. podliatiny na oboch rukách a hlave s práceneschopnosťou v trvaní tri - päť dní.

T e d a

-prekonaním prekážky, ktorej účelom je zabrániť vniknutiu neoprávnene vnikol do obydliia iného,

-inému sa vyhrážal smrťou, alebo inou ťažkou ujmom takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a tohto konania sa dopustil závažnejším spôsobom konania /so zbraňou/ čím spáchal

prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a/ Trestného zákona a za to sa

o d s u d z u j e :

Podľa § 194 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, § 36 písm. l/, písm. n/, § 37 písm. h/, písm. m/ § 41 ods. 1 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 20 (dvadsať) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona sa na výkon uloženého trestu z a r a - d ů j e do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

o d ō v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, prečítal a oboznámil ostatné listinné dôkazy a po zhodnotení všetkých vykonaných dôkazov jednotlivo aj v ich vzájomnom súhrne zistil a ustálil skutkový stav veci tak, ako ho uviedol vo výrokovvej časti rozsudku.

Po prednesení obžaloby a po poučení obžalovaného o jeho právach umožnil súd obžalovanému urobiť niektoré z vyhlásení podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku (ďalej len „Tr. por.“). Obžalovaný urobil podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por. vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe.

Keďže obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, súd následne postupoval primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Tr. por. Samosudkyňa formou otázok zistila, že obžalovaný na všetky položené otázky odpovedal „áno“.

Po súhlasnom stanovisku prokurátora súd rozhodol podľa § 257 ods. 7 a 8 Tr. por. tak, že vyhlásenie obžalovaného o jeho vine prijal a vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu priznanej viny nevykoná a vykoná len dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Pri právnom hodnotení súd dospel k záveru, že obžalovaný svojím protiprávnym konaním naplnil zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu - prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona (ďalej Tr.zák.)

v jednočinnom súbehu s prečinom nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zák.

V neskorých večerných hodinách dňa 4.augusta 2016 obžalovaný opakovane kopal do zatvorených vchodových dverí s guľou na byt Č.. XXX na K. D.. D. Č.. XX R. T.. V predmetnom byte býval poškodený M. V.. V byte sa v tomto čase nachádzala i poškodená D. P. - ktorá tým, že držala dvere zvnútra sa snažila o to, aby obžalovaný nevošiel do vnútra predmetného bytu. Obžalovaný však predmetné dvere z druhej strany vykopol a vošiel do vnútra. I keď poškodená ho vyzývala, aby opustil predmetný byt - túto fyzicky napadol a to spôsobom, že ju udrel otvorenou dlaňou do tváre a odhodil na bok. Poškodený M. V. viackrát obžalovaného vyzýval, aby opustil byt - tento však na predmetné výzvy nereagoval a poškodeného M. V. opakovane udrel dlaňou zovretou v päšť do oblasti ľavého oka, pravej strany čela a nosa. Následne navyše obžalovaný zobral do ruky umelohmotnú rúčku zmetáku a touto opätovne udrel poškodeného M. V. do oblasti hlavy. Počas predmetného útoku - obžalovaný sa obom poškodeným opakovane vyhrážal - zabitím. Týmto svojím konaním u oboch poškodených vzbudil dôvodnú obavu o život a zdravie. Oba poškodení utrpeli protiprávnym konaním obžalovaného zranenia - s práceneschopnosťou tri - päť dní. Obžalovaný tým, že vykopol, ktoré boli zatvorené guľou predmetné dvere prekonal prekážku - ktorej účelom bolo zabrániť vniknutiu. Do vnútra predmetného bytu vnikol neoprávnene. I keď bol vyzývaný, aby opustil predmetný byt toto nerešpektoval. Naopak oboch poškodených fyzicky napadol a týmto sa vyhrážal nielen ťažkou ujmom, ale i smrťou. Predmetné vyhrážky u oboch poškodených vzbudili dôvodnú obavu o ich život a zdravie. Navyše poškodeného M. V. udrel do oblasti hlavy umelohmotnou rúčkou zmetáku (v danom prípade v súlade s ustanovením § 138 ods. 1 písm. a/ Tr.zák., § 122 ods.3 Tr.zák.).

Obžalovaný konal v priamom úmysle (§ 15 písm. a/ Tr.zák.)

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Vo vzťahu ku obžalovanému súd zistil dve poľahčujúce okolnosti v súlade s ustanovením § 36 Tr.zák. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní konanom dňa 14.septembra 2016 urobil vyhlásenie, že vo veci je vinný.

Aplikáciu poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n/ Tr.zák., t.j., že páchatel' (obžalovaný) napomáhal príslušným orgánom pri objasňovaní trestnej činnosti možno priznať aj v prípade, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobí vyhlásenie o priznaní viny (§ 257 Tr.por.). Obžalovaný v danom prípade urobil vyhlásenie podľa § 257 písm. b/ Tr.por. - súd na základe takéhoto vyhlásenia na hlavnom pojednávaní dokazovanie vo veci viny nevykonával.

Práve v súvislosti s riešením predmetnej otázky nemožno prehliadnuť, že v súdnom konaní podľa § 257 ods. 5 Tr.por., po priznaní viny páchatel'om (obžalovaným) sa postupuje primerane podľa ustanovení § 333 ods. 3 i písm. h/ Tr.por., t. j., že súd pred rozhodovaním o prijatí alebo neprijatí vyhlásenia obžalovaného podľa § 257 ods. 1 Tr.por. formou otázok zisťuje, či sa obžalovaný „dobrovoľne priznáva a uznáva vinu, za spáchaný skutok, ktorý sa v obžalobe kvalifikuje ako trestný čin“ čím - pri kladnej odpovedi - aj de iure napĺňa podmienku uvedenú v § 36 písm. n/ Tr.zák.

Obžalovaný svojím vyhlásením - že je vinný pred súdom urýchlil celé súdne konanie, čím výrok o jeho vine a právnom posúdení skutku sa stali, bez zbytočných prieťahov v súdneho konania právoplatným. Práve i z tohto dôvodu sa v praxi transformovalo predmetné ustanovenie - predmetná poľahčujúca okolnosť - ktorá počítá práve s takouto situáciou, ktorá môže nastať pred súdom (nevykonanie dokazovania v súvislosti s výrokom o vine - vylúčky svedkov, znalcov, oboznamovanie listinných dôkazov ...).

Nemožno preto súhlasiť s tým, že toto vyhlásenie samo osebe nič nevytvorí o pomoci pri objasňovaní trestnej činnosti.

Poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. n/ Tr.zák. - spočívajúca v napomáhaní pri objasňovaní svojej trestnej činnosti vyžaduje, aby páchatel' pomáhal tým orgánom, ktoré sú určené na objasňovanie trestnej činnosti, teda orgánom činným trestnom konaní ako i súdu. To však neznamená, že páchatel' musí postupne napomáhať všetkým týmto orgánom. Aplikáciu poľahčujúcej okolnosti podľa ustanovenia § 36 písm. n/ Tr.zák., t.j., že páchatel' napomáhal príslušným orgánom pri objasňovaní trestnej činnosti možno priznať aj v prípade, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobí vyhlásenie o priznaní viny (§ 257 Tr.por.). Keďže konanie na súde je kontradiktórnym konaním - a práve i samotné ustanovenie § 257 Tr.por. - je zásadnou zmenou týkajúcou sa priebehu hlavného pojednávaní (na rozdiel od úpravy Trestného poriadku do 31.decembra 2004) - práve vyhlásenie obžalovaného má vždy zásadný dosah na rozsah dokazovania na hlavnom pojednávaní v otázke viny.

Práve vyhlásenie, že je vinný - ako to bolo i v danom prípade - je už neodvolateľné - a v tom rozsahu ani nemožno obžalovaným napádať výrok o vine urobený na podklade takého vyhlásenia ani odvolaním, ani dovolaním, okrem dovolacieho dôvodu, ak by závažným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu. Preto súd zastáva názor - že keďže ide o vysoký prelom (v ponímaní, že obžalovaný si je vedomý vážnosti - dôležitosti a následného dopadu takéhoto vyhlásenia pre ďalšie dokazovanie) - v prípade jeho vyhlásenia - i keď pred súdom musí súd akceptovať túto skutočnosť ako poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n/ Tr.zák. (a to i vzhľadom práve na kontradiktórnosť konania).

Predmetnú poľahčujúcu okolnosť nemožno preto podmieňovať tým, že musia byť splnené aj iné formy napomáhania pri objasňovaní trestnej činnosti napr. poskytnutie relevantných a verifikovaných informácií o trestnom čine a okolnostiach jeho spáchaní, o dôkazoch a podobne - (rozsudok tunajšieho súdu č. k. 2 T/82/2015, zo dňa 05.10.2015 v spojení s uznesením Krajského súdu Bratislava, sp.zn.2 To/119/2015, zo dňa 28.01.2016, rozsudok tunajšieho súdu sp.zn. 2 T/16/2016, zo dňa 23.06. 2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Bratislava, sp.zn. 3 To/54/2016, zo dňa 26.07.2016, rozsudok tunajšieho súdu sp.zn. 2 T/89/2014, zo dňa 21.09.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Bratislava, sp.zn. 3 To/120/2015, zo dňa 29.03.2016, rozsudok tunajšieho súdu sp.zn. 2 T/96/2014, zo dňa 22.09.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Bratislava, sp.zn. 1 To/148/2013, zo dňa 21.01.2015, rozsudok tunajšieho súdu sp.zn. 2 T/170/2014, zo dňa 25.05.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Bratislava, sp.zn. 3 To/101/2015, zo dňa 08.01.2016, rozsudok sp.zn. 2T/30/2016, zo dňa 20.04.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Bratislava, sp.zn. 3 To/47/2016, zo dňa 14.06.2016 a podobne).

I keď v prípravnom konaní obžalovaný využil svoje právo a vo veci nevytvoril na hlavnom pojednávaní obžalovaný spáchanie skutku oľutoval. Zároveň sa ospravedlnil obom poškodeným v rámci svojej záverečnej reči. Tým došlo k podstatnej zmene okolnosti prípadu, nakoľko obžalovaný na ňom priznanie sa ku spáchanému skutku, úprimne ho oľutoval

a ospravedlnil sa poškodeným - túto okolnosť súd vyhodnotil ako poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr.zák. (v tejto súvislosti súd poukazuje na obdobný stav vo veci Krajského súdu sp.zn. 1 To/35/2016, zo dňa 4.mája 2016, kedy ním bola tiež priznaná poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr.zák. - rozsudok tunajšieho súdu sp.zn. 2T/104/2015, zo dňa 01.02.2016).

Súd vo veci zistil dve priťažujúce okolnosti v súlade s ustanovením § 37 Tr.zák. Protiprávnym konaním obžalovaný dokonal dva trestné činy - prečiny (§ 37 písm. h/ Tr.zák.). Ako vyplynulo z odpisu registra trestov a pripojených spisov - do spáchania žalovaného skutku obžalovaný nevedol riadny život (bol už za trestný čin odsúdený - § 37 písm. m/ Tr.zák.). Celkove bol obžalovaný uznaný vinným a odsúdeným deväťkrát - z toho štyrikrát sa na jeho osobu hľadá akoby nebol odsúdený.

Okresným súdom Trenčín, pod č.k. 4T/40/2015-170, zo dňa 10.apríla 2015 bol uznaný vinným podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr.zák. a uložený mu bol trest odňatia slobody v trvaní osem mesiacov so zaradením pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 9.júla 2015. dňa 10.marca 2016 bol podmienene prepustený z výkonu trestu odňatia slobody s uložením skúšobnej doby. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 10.marca 2016.

Trestným rozkazom Okresným súdom Trenčín, pod sp.zn. 0T/88/2014, zo dňa 24.septembra 2014 bol obžalovaný uznaný vinným podľa § 212 ods. 2 Tr.zák. a uložený mu bol trest odňatia slobody v trvaní osem mesiacov s podmienenečným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní osemnásť mesiacov. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 24.septembra 2014. Uznesením predmetného súdu dňa 12.apríla 2016 súd rozhodol o predĺžení skúšobnej doby o jeden rok. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 12.apríla 2016.

Z uvedeného je zrejmé, že predmetné vyššie citované odsúdenia sa budú realizovať.

Základná trestná sadzba je jeden rok - päť rokov. Z dôvodu, že súd aplikoval ustanovenie § 38 ods. 2 Tr.zák. (pomer poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolnosti - 2:2) - trestná sadzba bola základná - jeden rok - päť rokov.

Obžalovanému súd uložil trest odňatia slobody v trvaní dvadsať mesiacov.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Trest musí byť vždy v súlade i s individuálnou a generálnou prevenciou a následnou vymožitelnosťou - čo by v tomto prípade absentovalo vinou obžalovaného.

Pri úvahách, aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovaného, jeho zavinenia, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jeho nápravy a v neposlednom rade aj poľahčujúce okolnosti mal súd za to, že musí platiť zásada proporcionality trestu. Keďže ako súd už vyššie rozviedol, že trest je len jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona tým je určená i jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabránenie v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu - rehabilitácia) a jednak aj voči ďalším osobám - potencionálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej

prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatela (retribúcia).

Z uvedených skutočností má súd za to, že trest uložený v trvaní dvadsať mesiacov postačuje na nápravu obžalovaného.

Požiadavka primeranosti trestu k spáchanému trestnému činu nepozná žiadne výnimky, preto v každom jednom prípade bez rozdielu musí mať súd pri rozhodovaní o treste možnosť prihliadať na jednotlivé okolnosti prípadu, ako i na pomery páchatela.

Len trest vymeraný s maximálnym ohľadom na charakter jednotlivého prípadu môže byť trestom primeraným.

V zmysle tejto požiadavky má byť trest úmerný škode, ktorú páchatel trestným činom spôsobil, a nemá páchatelovi spôsobiť zbytočné útrapy. Trest ako najzávažnejší zásah štátu do základných ľudských práv páchatela nesmie byť ukladaný mechanicky, bez zváženia všetkých okolností konkrétneho prípadu a pomerov páchatela. Trestnú represiu je preto nutné uplatňovať len v nevyhnutne nutnej miere. Trest nesmie byť prejavom neprimeraného inštitucionalizovaného násillia spoločnosti voči jednotlivcovi. Neprimeraný trest nemožno považovať za spravodlivý, spravodlivým je vždy len primeraný trest.

Primeranosť trestu je zároveň nevyhnutým predpokladom dosiahnutia výchovných účinkov trestu, keďže nevyhnutným predpokladom prevýchovy páchatela je jeho akceptovanie trestu ako spravodlivého následku jeho protiprávneho konania, pričom v prípade nespravodlivého trestu k takejto akceptácii trestu zo strany páchatela pochopiteľne nemôže dôjsť.

Spravodlivosť trestu tak možno považovať aj za predpoklad prerastania represívneho pôsobenia trestu do pôsobenia výchovného. Odstrašujúco má pôsobiť neodvratiteľnosť trestu, nie jeho prísnosť.

Uložený trest odňatia slobody tak akceptuje zároveň otázku spravodlivého potrestania páchatela na základe zákona. Trest v tejto výmere by mal dostatočne splniť svoju ochrannú i výchovnú funkciu ako to má na mysli Trestný zákon.

Pre výkon trestu odňatia slobody bol zaradený do ústavu so stredným stupňom strázenia - pretože v posledných desiatich rokoch pred spáchaním teraz žalovaného trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody u bol uložený za úmyselný trestný čin (§ 48 ods. 2 písm. b/ Tr.zák.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Krajský súd v Bratislave, prostredníctvom tunajšieho súdu.